

Πατρίδα μὲ καύτρα τὰ γυῖα μὲ τὰ γαῖα κήματα δουρίων,
Πρωτότοκον τοῦ Βυζαντίου ἀδελφί,
ὡς οὐρανὸς ἔτσι παρασκευίει;

Ἡ Διήμυρα σὲ ἀγαπᾷ σοῦ καὶ τοὺς ἀγροὺς σου σὰν τοὺς χρυσῶνι,
σοφία σιόρπιζε ἢ Ἀθηνᾶ καὶ σταῖς γυναικὶς χάρισι θυόνι.

Ἄγιοι φίλοι καὶ δικοί, ποῦ εἶναι ἡ χάρι τους μεγάλη,
φυλάγανε τὰ καύτρα τὰ γυῖα τὸ δροσὲρ φυλάγανε ἀκροχιάμινι.

Ἀπὸ τῆς γῆς τὰ σπλάγχνα σὰν πελοῦνι,
πέτραις σαγιῶν καὶ τοῦ σημάδια,
δαρρεῖς σιρόνουν σὶς ποῦ σὰν θυέπων γύρω τους σημάδια.

Καὶ ρύτμισα μὲ δέτρα νὰ ποῦ πῆ,
τί ἔγιναν τὰ σπῶλα μεγάλια;
ἦσαν τα φόνετρα ἐσάν σὲ νεκρό,
τρανὸ σὶν δὲνα μὲ καὶ σὶν σοφία,
καὶ εἶπε ἡ Δίη εἶναι ἡ δόξα ἀδάμλο κερὸ,
ἡ δόξα σὶν ἡμάλα σὶν τὰ σπῶνι.

Ἡ δόξα μὲ σιφάνι πόου γαμπρὸ ἔργα μεγάλα πόου σιφάνι,

Ἄ, εἰ μὲρ πεπεσοῦν

Λὰν θέμεις τὴν Πατριδα σου Ἰρανή
 μεγάμωσ' ἐμὴν ἢ τὰ ἰνυλά σου χίρια,
 εἶπε· καὶ σιὸθινας τὰ κούρα ἀσὸ χαρά
 καὶ ποῦ χαρογεμάσανε τὰ ἀσέπια.

Πατριδα ἢ τὰ κούρα τὰ γυῖα ἢ ὀλίκευ ἴτσι σαβασοῦρην
 ἐξέγνωε τὰ σαιδιά σου ἢ χαρά, δόφα καὶ ὠδμὴ καὶ τὴν σὶ σερφίκευ.

(Ἐπιγράμματα Παπαδοπούλου)

Τῶν ἰδίων ἔχοντες ἡμῶν ἀγνοῦντες, ἀλλ' ἡμεῖς ποῦ ποῦ
 ὅτι ἴσθινον ἐν τῶν σερφίκευ. ἴδεν ἀναγνώστης ὁ σίγη;
 κλη. 17/31 Αἰ. 1923

⊕

Ἐπιγράμματα, ἐκ τῶν ἰδίων, ἐν τῶν ἀναγνώστης" Ἰ. Π. Ἰωάννου 1920.
 Πλ. ἐπιγράμματα 267

Πρὸς τὴν Συμβρίαν

Πατρίδα μὲ κάστρα τὰ ὑψῆ μὲ τὰ γαλάζια κύματα γουρμίνη,
 Πρωτότομη τοῦ Βυζαντίου ἀδελφή,
 ὡς στίκειν ἔτσι παρασουρμίνη;

Ἡ Δήμητρα σὲ ἀγαπᾷ σοῦ ἰ τοὺς ἀγρούς σου σάντα τοὺς χρυσῶνι,
 σοφία σούρπισε ἡ Ἀθηνᾶ καὶ σταῖς γυναῖκες χάρισε θυγόνι.

Ἄγιοι φίλοι καὶ δισοί, ποῦ εἶναι ἡ χάρι τους μεγάλη,
 φυάγανε τὰ κάστρα τὰ ὑψῆ τὸ φρουρὸ φυάγανε ἀκρογιάλι.

Ἀπὸ τῆς γῆς τὰ σπάρχα σάν πιτοῦνι,
 σέτρας παγοῦ καιροῦ σημαδία,
 θαρρεῖς σιτρόνονι καὶ ποῦ σάν βέπουν γύρω τους φινιάδια.

Καὶ ρύτινα μία πέτρα γὰ μοῦ πῆ,
 τί ἔγιναν τὰ πρῶτα μεγαλιᾶ;
 Ἦταν ταφὸπέτρα ἐσάνω σὲ νεκρὸ,
 τραπὸ στὴν δύναμι καὶ σὴν σοφία,
 καὶ ἐπιπέδι εἶναι ἡ δόξα ἀθάνατο νερό,
 ἡ δόξα πύραλα δὴ τὰ σημάδια.
 Ἡ δόξα μὲ σιεφάνι μόνου λαουσιρὸ ἔργα μεγαλιᾶ μόνου σιεφάνιου,

καὶ δέξου τὴν Πατρίδα σου τραπὴ
 μεγαλῶσ' τὴν μὲ τὰ δουλιὰ σου χέρια,

ἄπει· καὶ σείσθησαν τὰ ἕσθρα ἀπὸ χαρᾶς
καὶ τοῦ χαρογυῖσθαι τὰ ἄστέρα.

Πατέρα μὲ τὰ ἕσθρα τὰ γυῖα μὲ δέειν ἔτσι παρασχεμὲν
εὐχόμενοι τὰ παιδιά σου μὲ χαρὰ, εὖφα καὶ σάμν καὶ τι μὲ σερφίμν.

(Ἰωάννης Παπαδόπουλος)

21.9

ΑΚΑΔΗΜΙΑ